

ge med og de ansatte kan følge med i det, der skal ske.

Det, der er meget vigtigt i reformen, er også, at man i forbindelse med den teknologi, som er ny, og som det her område har ventet på i mange år – altså det, at man på stedet, når man er ude at optage rapport, kan få skrevet det hele ind og få styr på alle de facts, som skal danne baggrund for en sag i forbindelse med det overfald eller den kriminalitet, der er foregået – får fat på alle sagens konsekvenser, akter og oplysninger, så man ikke skal ind på politistationen og igen skrive alt det, man har skrevet en gang. Det er jo altså en vigtig landvinding, hvis vi kan få det sådan via ny teknologi, at man er i stand til det fremover.

Hvis politiet også kan få gode radiosystemer og GPS-teknologi, der gør, at det lynhurtigt kan finde hen der, hvor tingene finder sted, og der, hvor der er brug for at give den tryghed, der skal til, jamen så er man også nået et godt stykke ad vejen. Og der har vi nok været lidt bagud i Danmark i forhold til andre lande, måske fordi der er gået så lang tid, inden man har fået den her reform på plads.

Hvis vi kommer til knasterne, som vi har diskuteret i Dansk Folkepartis folketingsgruppe, og som vi også i Retsudvalget har hørt mange kommentarer til ude fra landet, fra kommuner og fra advokater og fra politi, så er det geografien, det drejer sig om, altså om man nu har trukket de streger på landkortet mellem de her politi- og retskredse de rigtige steder. Er der brug for lidt flere politikredse, lidt flere retskredse?

Man har nemlig nogle meget, meget store kredse i dag, som gør, at der bliver vældig meget transport for politiet, der f.eks. skal køre langt med en arrestant, som det har taget et sted, for at få vedkommende i arresten eller få vedkommende til retten. Det er sådan nogle ting, vi er optagede af i Dansk Folkeparti: at myndighederne ikke kommer til at bruge for meget tid på transport og kørsel. Så længe man kører med en arrestant, har man altså ikke mulighed for opsøgende at tage sig af andre sager i det lokalområde, man måske i virkeligheden skulle blive i. Så det er noget, vi vil have fokus på i forhandlingerne om reformen.

På samme måde gælder det som sagt for geografien. Vi synes, at det nogle steder er en lidt ufornuftig måde, man har valgt at gøre tingene på. Og flere steder har geografien selvfølgelig også været fremme i den offentlige debat, hvor man kan undre sig over nogle uhensigtsmæssig-

heder. Og det får vi jo selvfølgelig rig lejlighed til at drøfte.

Der har vi jo også i Retsudvalget fået mange input om det, og vi skal i øvrigt have endnu flere input her i den kommende tid, hvor der kommer endnu flere deputationer. Og det er jo i sig selv sundt, at der er en optagethed af det ude-omkring, så vi får det hele med, når vi nu er i gang med at skulle lave reformer.

Så er der døgnbemandingen hos politiet. Der har vi i Dansk Folkeparti kunnet konstatere, at man som udgangspunkt i forslaget kun lægger op til, at der fremover skal være døgnbemanding 12 steder i landet på de 12 hovedpolitistationer, som vil være i de 12 kredse fremover.

Kl. 17.55

Det står vi noget undrende over for, for vi har svært ved at forestille os, at store provinsbyer som Viborg, Slagelse og Herning ikke fremover skal have en døgnbetjent politistation, hvor man kan henvende sig og anmelde et overfald, eller hvor man kan køre hen og få hjælp, hvis man er i knibe, er forfulgt, eller hvad der nu kan være tale om.

Vi tror i det hele taget på, at den lokale tilstedeværelse – og det er vi sikre på, når det er en døgnbetjent stor station i en forholdsvis stor provinsby – yder en tryghed i lokalområderne, som vi har behov for i Danmark. Og det ligger for os i en reform som den her, at det også er noget, borgerne skal kunne regne med. Det er noget, der giver tryghed og sikkerhed i lokalområderne, at man har en døgnbetjent politistation.

Vi må jo anerkende, uanset om man kan lide det eller ej, at meget af den personfarlige kriminalitet, vi ser, bliver begået i de sene aften- og nattetimer, og det sker ofte i de større byer, og derfor er det nødvendigt, at der er en lokal tilstedeværelse. Og hvis politibilen, som så nogle vil foregøgle er en lokal politistation, er nødt til at køre med en arrestant og der ikke er nogen døgnbemanding, så har man altså problemet med, at der ikke lokalt vil være en politivogn til stede. Derfor synes vi som sagt, at der i de store byer skal være en døgnbetjent politistation.

Hvordan det mere praktisk skal foregå, og hvad vi kan blive enige om, må vi tage med i forhandlingerne, men man kunne jo overveje at lægge en grænse for – det kunne være indbyggertal, der kunne være andre forhold, der indgik i det – hvor man, hvis man ligger over et bestemt indbyggertal, skal have en døgnbetjent politistation. Men det må vi kigge på i forhandlingerne.